

delsesanstaltens samlede Areal udgjør 30 à 31, Edr. Land. Heraf er henved 10 Edr. Land anvendt til Bygninger, Gaarde, Haver m. m., en Deel er Eng, og efter Fradrag af det til Veie og Hegn Udlagte har Anstalten kun 12 à 13 Edr. Agerland, hvilket Areal ved de nye Bygningers Opførelse endvidere vil formindskes med c. 3 Edr. Land. Der bliver altsaa tilbage kun 9 à 10 Edr. Land, hvilket Areal imidlertid for den combinerede Helbredelses- og Pleieanstalt baade vil være temmelig betydningsløst i økonomisk Henseende, og især vil være for lidet til at yde noget Bidrag til at fysiske Patienterne, af hvilke stedse det overvejende Fleertal vil høre til den agerdyrkende Klasse, for hvem Beskæftigelse ved landlige Syssler er den mest naturlige. Det ansees derfor undgaaeligt, at Anstaltens Territorium forøges med mindst c. 12 Edr. Land, men det er en Selsfølge, at dette Areal ikke behøver strax at indkjøbes, hvorimod man kan afvente en passende Leilighed i denne Henseende.

Efter en løselig Calculé antages samtlige Bygningsarbejder at ville koste omtrent 170,000 Rd. Dertil kommer Beføstningen ved Anstaltens Forsyning med Inventarium og ved Indkjøbet af Jord, og efter den ved Opsørelsen af Helbredelsesanstalten gjorte Erfaring tør det neppe ventes, at Beføstningen i det Hele vil kunne holdes under c. 200,000 Rd.

Det vilde have været ønskeligt, om dette Pengebeløb havde været at erholde ved Laan andstedsfra end fra Statskassen, men dette har man ikke anseet for gjørligt. Det kan nemlig ikke antages, at nogen privat Laangiver vilde gaae ind paa de Vilkaar i Henseende til Afbetalingen m. v., som Ministeriet kunde tilbyde; navnlig maatte et saadant Laan være uopstigeligt fra Creditors Side, men dette kunde hverken en privat Mand eller noget af de almindelige Laaneinstituter indrømme. Directionen for Livrentes og Forsørgelsesanstalten af 1842, til hvilken Ministeriet har henvendt sig om Laanet, har ogsaa ligesom nægtet at kunne fournere dette, og det samme Svar kan med Sikkerhed ventes andstedsfra. At indlade sig i Forhandlinger med de jydsk Sparekasser, som i en vis Henseende kunde synes nærmest kaldede til at komme Provindsen til

Hjælp, er anseet urigtigt, ogsaa af den Grund, at man i saa Fald maatte indlade sig med flere Creditorer, hvorved den hele Sag, der i alle Tilfælde, naar en Anden end Statskassen er Laangiver, vilde være vanskelig at ordne, vilde blive endnu mere forviklet. Udfakets § 2 indeholder derfor, at de fornødne Pengesummer skulle udredes forskudsviis af Kongerigets Finantser, og denne Bestemmelse antages heller ikke at kunne medføre nogen Betænkelse for Statskassen, da den hele Sum vil blive fordeelt paa mindst 3 Aar og der for næste Finantsaar navnlig kun vil være Spørgsmaal om Udredelsen af det i Udfakets nævnte mindre Beløb til Tilveiebringelse af Planer og Tegninger og mulig til Indkjøb af Jord.

Med Hensyn til Udgiftens Forrentning og Tilbagebetaling ved Ligning paa Provindsen har man anseet det for rigtigst at følge den i Placaten af 13de October 1847 for Helbredelsesanstaltens Bedkommende givne Regel, hvorefter Kjøbstæderne skulle udrede $\frac{1}{8}$ af det hele Beløb, hvilken Ottendedeel fordeles imellem Kjøbstæderne indbyrdes efter Folkemængden og igjen i hver Kjøbstad lignes paa Indvaanerne efter disses Formue og Leilighed, medens de øvrige $\frac{7}{8}$ skulle udredes af Amternes Repartitionsfunds efter det under hvert Amt hørende Hartkorn. Det angivne Forhold mellem Kjøbstæderne og Landet, 1 til 7, svarer endnu nærmest til deres indbyrdes Folkemængde, idet Kjøbstæderne ved Folketællingen i 1855 befandt sig at have en Folkemængde af ialt 80,293, Landet af 565,944 Individer. Samtlige Amtsraad havde ogsaa samtykket i Udgifternes Ligning paa denne Maade, og de fleste af dem have ligeledes været enige i, at Tilbagebetalingen skete inden den i Placaten af 1847 foreskrevne Frist af 12 Aar.

Placaten af 13de October 1847 § 4 indeholder en Række Bestemmelser om de Betalinger, der skulle erlægges for Patienter i Helbredelsesanstalten. Det foreskrives saaledes, at de jydsk Patienter kun skulle give Bederlag for visse Præstationer, og navnlig gives der den Regel, at uformuende jydsk Patienter kun skulle erlægge en Betaling af 50 Rd. aarlig.